

Akta Nokturna

Periodiek traktaat van
Alternatieve Studentenvereniging
Karpe Noktem

Eerste jaargang
Eerste editie

Mei 2005

Kolofon

Akta Nokturna is het kersverse ledenblad
van Alternatieve Studentenvereniging
Karpe Noktem.

Redactie

Lieke Jaspers [LJ]
Paul van Leeuwen [PL]
Tom Spanjaard [TS]

Vormgeving

Joost Heilbron

Hoofdredactie

Marlies van der Burgh [MB]

Heb je kopij? Mail of schrijf Marlies.
Voorlopig komt Akta Nokturna
onregelmatig uit. De deadline voor de
volgende editie is 31 mei 2005.

Legenda

Cilia: cilia@karpenoktem.com
Marlies: ikleesjedomme
berichttochniet@hotmail.com
Francisca: mydyingsic@hotmail.com
Giedo: giedo@karpenoktem.com,
06 – 1252 4446

Website Karpe Koktem:

www.karpenoktem.com

Dollars' bovenzaal:

Grotestraat 9, trap achter de bar

Onderbroek:

Tweede walstraat 21

Bij voorkeur 's nachts lezen.

Proloog

Beste Karpe Noktemmers, Nokturners,
Karpers, Noktezen...

Tussen informatie en disinformatie loopt een dunne scheidslijn. Wat voor de een van groot belang is, kan voor de ander de grootst mogelijke nonsens zijn. Het geleuter van een zeurpiet is poëzie voor de volgende persoon. De woorden die iemands leven kunnen redden zijn voor de ander geluidsvervuiling.

Tussen zender en ontvanger zit altijd ruis. We proberen over het algemeen de ruis zoveel mogelijk tot een minimum terug te brengen om onze boodschap over te brengen. Soms is de boodschap echter gebaat bij een beetje onvolkomenheid.

Het eerste nummer van de Akta Nokturna. Tussen info en afval, zin en onzin, zender en ontvanger, storing en ontvangst, perfectie en stupiditeit.

In deze editie...

...de activiteiten voor de komende tijd, verslagen van verleden activiteiten, een interview met een lid en ook veel uilen – een eerbetoon aan onze mascotte. Stond de uil al op de bestuursshirts en op de bar bij Dollars, nu strijkt hij ook neer op papier.

[MB]

Akta Nokturna, wablief?

Ieder lid weet zo onderhand wel dat *Karpe Noktem* 'Pluk de Nacht' betekent. Maar waar komt de naam *Akta Nokturna* vandaan? We hebben niet allemaal Latijn in ons pakket gehad en de eerste student Oude Talen moet zich nog bij Karpe Noktem aanmelden, dus daarom een korte uitleg van de naam.

De senatoren waren de mannen die de macht hadden in de Romeinse Republiek. De welbekende Julius Caesar (die overigens in 44 voor Christus door nagenoeg twee dozijn messteken van een groep senatoren om het leven kwam) zorgde ervoor dat de handelingen en de besluiten van de Senaat op het Forum Romanum – in het centrum van Rome – werden opgehangen, zodat het hele volk op de hoogte kon blijven van het nieuws. Dit leesvoer noemde men de *Acta Diurna*, wat 'dagelijkse handelingen' betekent. Later werden in de *Acta Diurna* behalve de Senaatsavonturen ook andere gebeurtenissen vermeld. Op deze manier vormden de *Acta Diurna* een soort voorloper van de krant zoals wij die vandaag de dag kennen.

Wij als Karpe Noktemleden zijn natuurlijk veel eerder geïnteresseerd in de *nachtelijke* handelingen en nieuwtjes – vandaar dus de naam *Akta Nokturna*!

[MB]

Column Hokjes	Oproep Bestuur gezocht
<p>Al lid sinds september en nog steeds kan ik niet aan mensen uitleggen waar Karpe Noktem nou precies voor staat. Zijn we nou alternatief, of toch ook niet? Erg links, of ook gematigd rechts? Eigenlijk weet ik het nog steeds niet. Ik ben zelf niet alternatief. Ik denk te behoren tot de normale middenmoot. Wellicht iets meer doorgedraaid, maar goed, wie is er wél normaal? Wat doe ik dus bij Karpe Noktem als het een alternatieve studentenvereniging is? De complete wacko's in balans houden?</p> <p>Een hokje waar bijna de hele vereniging in past, zo lijkt het soms, is het hokje "Socioloog". Wederom niet op mij van toepassing. Wat doe ik hier? Zwarte kleding? Nee, de laatste keer dat ik geheel zwart was, was met Sinterklaas. En zelfs dat Zwarte Pieten-kostuum had iets van kleur. Zelf ben ik niet eens erg links. Verder naar links dan de PvdA kom ik niet. En gezien hun zwakke prestaties worden die het de aankomende periode ook niet.</p> <p>Misschien is Karpe Noktem wel helemaal niks? Bestaat de hele vereniging misschien uit mensen die niet graag in een hokje passen en daarom maar voor "alternatief" kiezen? Gewoon een gezellige groep sukkels die graag samen een biertje drinkt? Ik denk 't eigenlijk wel. En stiekem vind ik het best leuk zo'n Karpe Noktem sukkel te zijn...</p> <p style="text-align: right;">[TS]</p>	<p>Zoals jullie allemaal wel weten (ja, dat was die ene brief in een envelop – die had je open moeten maken), is Karpe Noktem hard op zoek naar een enthousiast team dat volgend jaar de kar gaat trekken. Giedo zal zijn verworven expertise nog een jaar inzetten om Karpe Noktem tot een groeiend succes te maken, maar hij kan dat niet alleen!</p> <p>Dit jaar zijn we met zijn zevenen en we hebben al bergen werk verzet. Volgend jaar wordt het dus iets makkelijker, want het wiel hoeft niet nóg een keer gevonden te worden. Maar om Karpe Noktem voort te zetten, (nog meer) leuke activiteiten te kunnen organiseren, leden te werven en dus te groeien hebben we zeker 5 mensen nodig.</p> <p>Ook als je dit jaar jezelf nog niet zoveel hebt laten zien bij Karpe Noktem, is dat geen probleem. Als je je maar wilt inzetten voor dit (hopelijk blijvende) initiatief! Dus, heb je zin om je actief in te zetten voor Karpe Noktem, heb je leuke ideeën, speciale kwaliteiten, en zin in een gave ervaring, neem dan contact op met Giedo.</p> <p style="text-align: right;">[Bestuur]</p>

Verslag Natuurwerkdag

Grove den, lange vingers en bramenstruikgewas

Wie dacht dat Karpe Noktem alternatief genoeg was om zich met cultuur en natuur te bemoeien heeft het goed gereden. Op een vochtige, koude zaterdagochtend van 19 maart, wanneer iedereen zich liever in zijn warme bedje zou bevinden, steken een aantal van de alternatievelingen de handen uit de spreekwoordelijke mouwen. Vandaag worden er geen bloemetjes maar boompjes geplukt in de schone Hatertse Vennen, een klein eindje buiten Nijmegen. Na enkele dure mobiele telefoongesprekken over schoenen en beschikbare laarzen, begon de reis naar het verre zuiden...

Om tien uur hadden de Noktemmers afgesproken met Cor en Bo, respectievelijk boswachter en hond van de boswachter, en een natuurliefhebber genaamd Geert. Omdat ik mijn warme bedje niet zo snel wilde verlaten en ik al helemaal niet alleen wilde gaan, haalde ik mijn trouwe metgezellin Sophie over om mee te gaan. Wat later dan de belachelijke tien uur, maar toch... Met de gedachte 'last but not least' stapten we met wallen onder de ogen elkaar moed insprekend op de fiets. Met de wind in de rug, een route-kaartje in de zak en een goed humeur fietsen we de geur van verse koeienmest tegemoet. Enkele dagjesmensen passerend rijden we steeds dieper de vennen in, ver verwijderd van de nare, boze en onnatuurlijk drukke stad. Zandweggetje rechts inslaan,

vennetje links voorbijrijden, langs het ingestorte boerderijtje na de drieënveertigste boom rechts bij de eendepoepplaats, via het dassenoversteekrooster, over de keienweg, door het drijfzand, vijfde plas rechtdoor. Zoiets dan.

En daar staan onze helden, kleiner in getal dan ons verteld was. De ecofiel wijst ons op de taken, het gereedschap, de techniek en het gebied waarin gewerkt wordt. We zoeken ieder een naar zweetruikend paar handschoenen uit, die in een nog viezere ton al gistende bewaard worden, en één schop, samenwerking bevorderend.

Vol enthousiasme start het plukken der boosaardige grove dennetjes. Ook het overschot aan berkenboompjes is doelwit van de natuurmoordende Noktemmers. Toch betreft het hier natuurbehoud, aangezien de slurpende berkjes de vennen leegzuipen. Door ons graafwerk hoeft de naam van het natuurgebied in de toekomst niet te veranderen in *Hatertse*, "Vennen" weglatend. Ook wilde dieren zijn gespot en weer vrij in de natuur losgelaten, zoals het ware natuurminnen betaamt.

Naast gewone wilde dieren als talloze spinnen, mieren en sprinkhanen ont-snapten ook een kikkertje en een salamandertje aan de schop – en daarmee de dood. Het ultieme hoogtepunt van deze dag was beslist een uitwerpsel van een

wild dier: Ons eigen logo had zijn braaksel voor ons Karpe Noktemmers achtergelaten; een heuse uilenbal! Inhoudelijk betrof het veelal haren, enkele muizenbotjes en muizennageltjes.

De halve dag was het half bewolkt, en toppunt der irritatie was ongetwijfeld de miezerregen, die ons lieflijk besproeide tijdens de eerste pauze. Dit geschiedde vrijwel ongemerkt, daar de aandacht van het gehele gezelschap gericht was op de lekkere dingen die iedereen vooral mee moest nemen – en dus blijkbaar ook meegenomen had. Een heus buffet verraste de ijverige bosnimfen; mandarijnen, chips, koffie, melk, bosbessencake, te zoete paaseitjes, sap en lange vingers waren

alle van de partij. En absoluut het vermelden waard: zelfgemaakte truffels.

De uren gingen voorbij, de stapels uit de grond getrokken grove dennetjes en berkjes werden groter en groter. Bloed, (ik herinner mij een tijdje hulpeloos gevangenschap door de miezerige kleine doortjes van een bramenstruik) zweet, de handschoenen (dat spreekt en ruikt voor zich) en tranen (door ontroering van Bo en Cor na het harde werk), bepaalden in overvloed de middag. Er is veel gebeurd, ik vergeet het nooit, al was het alleen de spierpijn die ik nog dagenlang in mijn lichaam voelde en die opgezwollen muis van mijn rechterhand, waarmee mijn pluk-enthousiasme bewezen is.

[L]

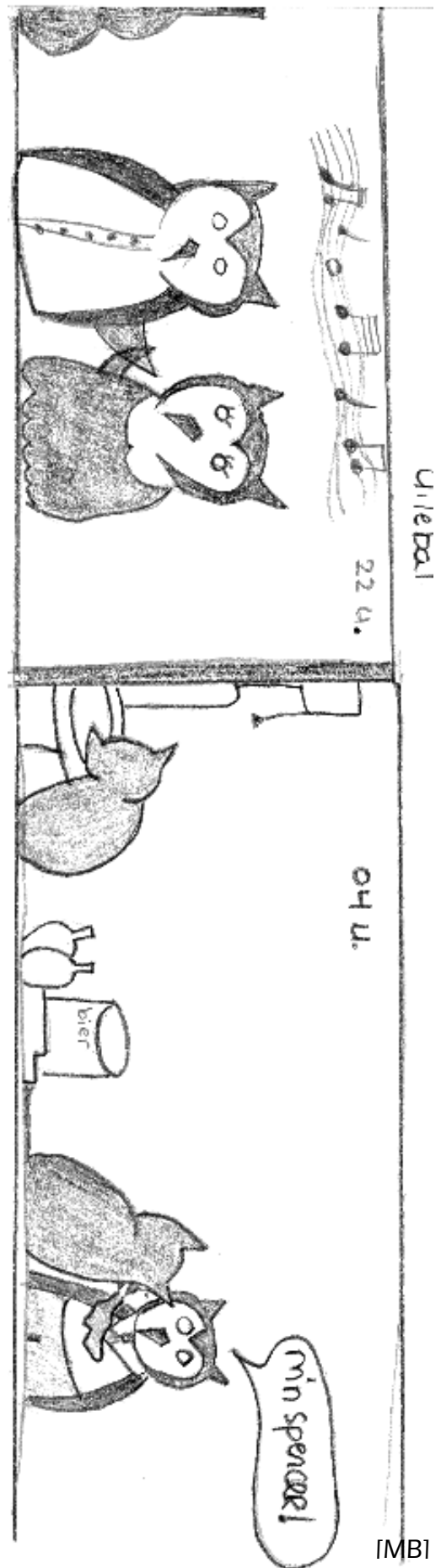
Spreekwoorden en gezegden

Uilen

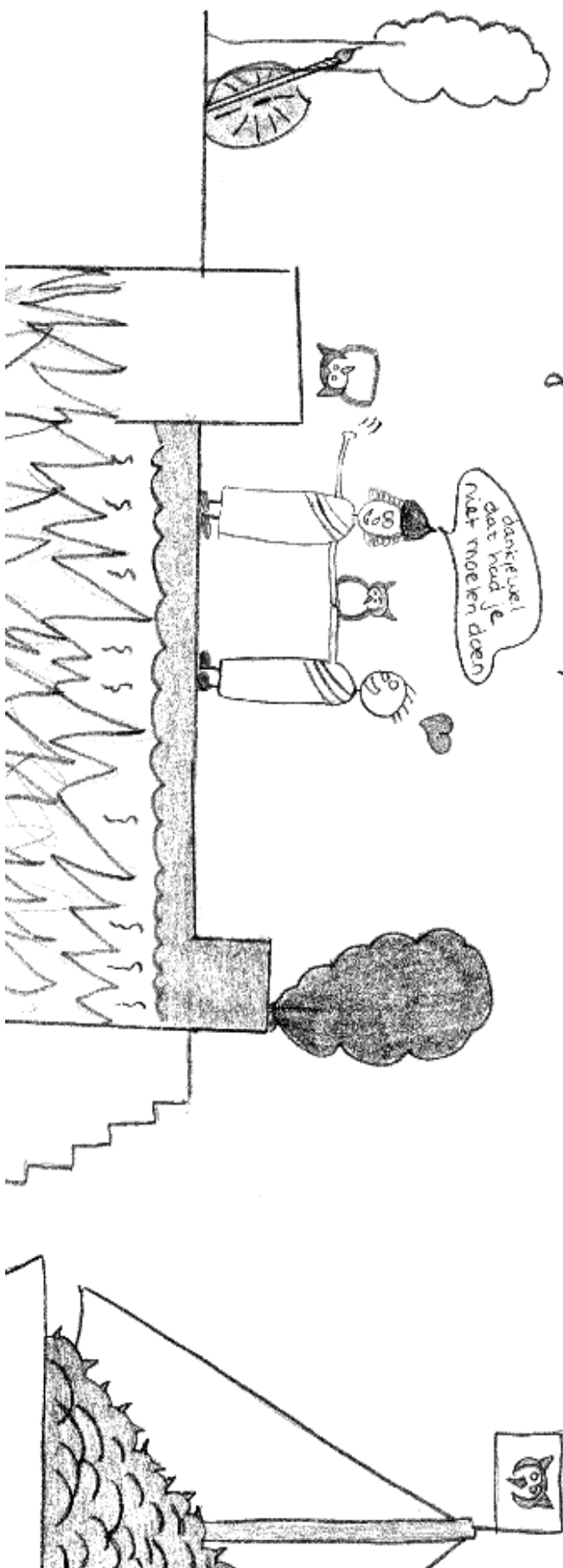

"Ieder meent dat zyn wil een volk is"
(Ieder houdt het zijne voor het beste)

"Wien naar Athene brengen
(conodig wek vernichten)"

Leden doorgelicht

met ditmaal: Sophie Serraris

Gij zult niet... uw ouders onteren, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God, u geven zal.

Favoriete nachtelijke bezigheid: Dromen. Ik onthoud mijn dromen en gooi ze de volgende dag door de dromenweb.nl-machine om hun betekenissen te achterhalen.

Ik ben nog niet schreeuwend en tierend uit Nijmegen vertrokken, omdat... de treinen nooit op tijd rijden.

Ga je mee op kamp? Hoera ja!

Wat houdt jou 's nachts wakker? Twee kwetterende zebravinkjes.

Meest slaapverwekkend: Warme melk met honing.

Wie vind jij een uilskuiken? Wim-Lex.

Scheid jij je afval? Alleen papier en glas houd ik apart. GFT-afval wordt helaas niet apart opgehaald.

Zelfportret Sophie

Verslaafd? Tv-kijken & appelmoes.

Wat is je handicap? Bij sinaasappels en mandarijntjes móet ik het stervormige steeltje eruit pulken. Niet alleen bij mijn eigen citrusvruchten, maar ik haal die dingetjes ook uit het fruit van anderen. Ook in de supermarkt.

Dit boek snapte ik niet: *Zomerhitte* van Jan Wolkers. Hoe kan die man nu nog steeds, op tachtigjarige leeftijd, over seks schrijven? Vieze bejaarde, brrr...

Ben jij een kijkbuiskind? Wat kijk je dan? Kijkbuiskind is mijn *middle name*. De televisie is zo'n prachtig medium. Ik verslind alles, van *Spongebob* tot *makeovers*, van *reality*programma's tot *Tell-sell*, van *Bassie en Adriaan* tot kookprogramma's. Alleen het nieuws vind ik stom, haha...

Favoriete dode artiest: Elvis!

Ik doe een moord voor... een contract bij de VPRO.

Wapen? Kat met negen staarten.

Waar is Berend Botje gebleven? Niet hier, niet daar... ach, wie zal het zeggen. Het laatste wat ik van Berend vernam, is dat hij na zijn avontuurlijke wereldreis gewoon bij zijn ouders in Zuid-Laren ging wonen. Iedere dag vertelt hij vol passie

Gedicht

De Oehoe

dezelfde verhalen over zijn reizen. Zijn ouders wisselen dan een veelbetekende blik uit; moeder Botje sloft naar de keuken om de vloer te dweilen en vader duikt dieper weg in zijn krant...

Welk schandaal mag nooit aan het licht komen? Hi hi...

Het leukste cadeau in het donker: Een zaklamp.

Leukste Sinterklaascadeau ooit: Een waterflesje uit Lourdes in de vorm van Maria. Staat erg goed op de studiebank tussen alle Spa-flesjes.

Met nostalgie denk ik terug aan: Mijn gelukkige jeugd in het mooie Geertruidenberg.

Dit tegeltje hangt bij mij aan de muur van het toilet: For every minute you are angry you lose sixty seconds of happiness.

Nog liever een broodje poep dan... informatie over de totstandkoming van het broodje in kwestie: Van wie is de poep? Wie heeft 'm gesmeerd? Hoe is dat gegaan?

Welk fruit ben jij? Kiwi: ik heb mijn benen deze week nog niet geschoren.

Met welk stripfiguur zou je wel eens een beschuitje willen eten? Dirkjan is grappig, maar niet echt sexy. Jerommeke dan maar. [MB]

hoort u hoe de oehoe roept
hij roept de ganse nacht
in rust en stille eenzaamheid
hoort u hoe de oehoe lijdt
maar in het dichte duister
is onduidelijk wie luistert

de roek en toekan rusten vergenoegd
en de zeekoe voelt niet
ook de zeboe boeit het niet
de emo's te vermoeid
in de Zoo geen enkel dier
dat zich met de oehoe bemoeit

na de eerste zoete woede
werd zijn toorn bekoeld
hij wilde slechts het goede
(koesteringen zoals van zijn moeder)
maar wordt hier in Artis ruw verfoeid

nu alle ontroering, droefheid uitgeroeid
vervloekt hij koel zijn maker
een regurgitatie, rochel, plof op de vloer
hoort gesmoord gelach en wendt beroerd het
hoofd af
de isolatie van een nachtbraker

Karpe Museum

Rorschach corner

[LJ&MB]

Verslag Debatavond

Strijd van woorden

Een studentenclub die intellectueel wil doen kan uiteraard niet zonder een pittig debat zo nu en dan. 23 Maart was het dan zover: een debat over (hoger) onderwijs en integratie in Diogenes. Kosten noch moeite werden gespaard om deelnemers van formaat te vinden.

De woordenstrijd woedde tussen Geert van Leeuwen – lid van Dwars (de jongerenorganisatie van GroenLinks), Geert van Rumund – Wethouder Onderwijs van Nijmegen, onderwijssocioloog Paul Jungbluth en Paul van Leeuwen, Karpe Noktemmer die zich al in een vroeg stadium had laten omkletsen. De laatstgenoemde schreef ook dit verslag. Nihat Eski (Tweede Kamerlid van het CDA) kon jammer genoeg niet komen vanwege een spoeddebat over de gekozen burgemeester. Het is ook niet zo handig om de stemming over een gekozen burgemeester één dag voor een debat van Karpe Noktem te plannen... Gespreksleider was Karpe Noktem-bestuurslid Hans Paardekooper.

Hans had vijftien pittige stellingen reeds van te voren bedacht. Helaas werden ze door tijdgebrek niet allemaal behandeld.

Tijdens het debat viel vooral de bovenverwachting grote mate van eensgezindheid op – zeker bij een controversieel onderwerp als ‘onderwijs en integratie’.

De grootste strijd werd uitgevochten door Dwars-lid Geert van Leeuwen en ondergetekende, die het niet kon laten zo nu en dan te proberen de argumenten van Geert te ontkrachten. De opvattingen van de GroenLinks-jongeren en die van mij lagen niet erg dicht bij elkaar. De andere deelnemers zaten echter behoorlijk op één lijn.

Na een uur beleefd bekvechten was het wel tijd voor een poëtisch intermezzo. Ja, ook voor culturele vorming bent u bij Karpe Noktem aan het juiste adres! De bekende dichter Victor Vroomkoning droeg enkele gedichten voor. Gelijk een goede gelegenheid om de wat droge keel te spoelen met enkele grote glazen bier. Uit voorzorg wachtte ik daarmee maar tot het debat zijn einde naderde.

Na Vroomkonings poëtische pauze begon het slotdebat van nog een half uurtje. Tijd voor reacties uit de zaal, maar Hans was dat vergeten te melden zodat de respons lichtelijk tegenviel. Dit kon echter beslist niet gezegd worden van Jesper, die zich beslist niet onbetuigd liet. Zien we je de volgende keer aan de andere kant van de tafel, Jesper?

Al met al was het eerste Karpe Noktemdebat dus zeker zeer geslaagd.

[PL]

Artes

De avonturen van Uil Tijlenspiegel

Veel verschillende soorten verhalen met dieren in de hoofdrol zijn er niet. Buiten de mensen-zijn-net-dieren-en-vice-versa epossen als *Waterschaps-heuvel* en de moraliserende fabels van Aesopos en De la Fontaine nemen dieren in weinig boeken de sterrenrol op zich. De vraag is of we daar rouwig om moeten zijn, want bovengenoemde verhalen ontbrak het vaak aan spanning en afwisseling.

Wél interessante dierenliteratuur en verplichte kost op de middelbare school was voor velen *Van den vos Reynaerde*. De sluwe en extreem asociale protagonist leeft aan de periferie van het bos en wanneer het hem uitkomt laat hij door zijn slimme plannen zijn medebosbewoners molesteren door een lokale boer. Vaak hebben Reynaerdes slachtoffers de slechte behandeling aan zichzelf te danken door hun eigen dom- of gulzigheid zodat we het uiteindelijk ook een beetje terecht vinden dat bijvoorbeeld de wolf Isengrim gereduceerd wordt tot een paar bontgevoerde laarzen.

Antihelden als Reynaerde zijn altijd leuker. Wie verkiest niet de opvliegende Donald Duck boven de vrolijke, brave Mickey, de haast vegeterende doch bijtend sarcastische Garfield boven het hondje Odie of de aan alcohol verslaafde Kapitein “de la Tourette” Haddock boven Kuifje? De keuze tussen Moenen of Marien hoort toch niet moeilijk te zijn. Voor wie zijn boekenkast volstouwt met

boosdoeners, slechteriken en wereldvreemde types is er nu *Uil Tijlenspiegel*, de debuutroman van Barrie M.V.N. Slager *Duh* (de schrijver eist dat te allen tijde *Duh* in schuine letters wordt gedrukt. Of hier een diepere filosofie aan ten grondslag ligt of dat het hier slechts een publiciteitsstunt en noviteit betreft, is onduidelijk). Dit overduidelijke pseudoniem is overigens een anagram van Gravin des Herblarum, maar omdat zij publiciteit mijdt, weten we niet meer van haar dan dat ze niet bestaat. Slager *Duh* heeft met *Uil Tijlenspiegel* eigenhandig een nieuw genre gecreëerd: Door dierenfabels te combineren met de schelmenroman én met de negentiende-eeuwse *gothic novel* ontstaat een originele cross-overliteratuur van horror en beestachtig moralisme. *Uil Tijlenspiegel* is een adolescent uilskuiken dat vanuit zijn nest in Vlaanderen de omliggende bossen bestookt met zijn sluwe streken. In een dozijn kunstig gearrangeerde verhalen krijgen we een kijkje in de huiveringwekkende psyche van Uil en maken we de destructieve gevolgen op zijn directe omgeving mee.

In “De raaf en de vos” heeft een vos door een sluwe list voedsel van een raaf afgetroggeld. Uil, die het onrecht toejuicht, papt aan met de vos en lokt hem mee naar zijn nest. Daar volgt een staaltje van psychische manipulatie en *mind games* waar de gemiddelde echtgenote een voorbeeld aan kan nemen, waarna de

vos zich in een ravijn stort. De raaf heeft zijn feestmaal terug en kan bovendien naar hartelust pikken in het lijk van de vos. De fabel vertelt ons de aloude boodschap dat stelen niet mag, maar actualiseert het geheel op eigentijdse wijze door de in geweld verpakte boodschap te laten komen uit het aantrekkelijke uncanny bekkie van Uil.

In "Uil Tijlenspiegel en de lezende ezel" laat Uil de hoogleraar van zijn universiteit geloven dat hij een ezel heeft verlost van het analfabetisme. Wat de man niet weet, is dat Uil de ezel in werkelijkheid verlost heeft van het leven en dat de gevilde huid niets onder zich herbergt dan een zielloos systeem van mechanieken, aangestuurd door een team van twee gepensioneerde lilliputters.

De avonturen van *Uil Tijlenspiegel* vertonen een complexe gelaagdheid, een paar

vlagen van zwarte humor en bieden daarnaast enkele aanknopingspunten tot intellectuele stimulatie. De vorm waarin de verhalen gegoten zijn is vernieuwend en de fabels nodigen de lezer uit tot het overwegen van misdaad in naam van de goede zeden.

Hoewel Slager *Duh* hier een klein meesterwerk schiep, raad ik hem aan om bij zijn volgende geesteskind de talrijke taal-spelletjes achterwege te laten. Woordgrappen als: "En toen was het allemaal koek en uil" en "Hij is liever uil dan moe" gaan op den duur irriteren en voegen niets toe aan het op zichzelf briljante concept.

Volgende keer in Artes: *Uijlsseus*

[MB]

Artes

It's Dyslectic

Er zijn individuen die menen dat er al genoeg Metallica-coverbands zijn. Dit zijn doorgaans dezelfde mensen die het ook wel gehad hebben met Iron Maiden en dezelfde zuurpruimen die doorgaans *tsk* met de tong klakken wanneer er tijdens een concert door de achterste contreien het obligate "Slayer!!" gebruld wordt. Zij hebben alles al gehoord en gezien. Vermoeid en diep teleurgesteld door het voortdurende herkauwen van de metal-geschiedenis sloffen de oudgedienden na de voorstelling richting parkeer-

plaats om met een weemoedige, maar zeker ook hautaine blik naar het kirrende jonge grut te kijken. Bestaat er nog een medicijn voor deze metalveteranen? Wie heeft de kracht de uitgeputte en murw gebeukte muziekliefhebber te herenthousiasmeren voor zijn vroegere helden?

Een nieuwe en originele kijk op het complete oeuvre van Metallica verzorgt Nederlands nieuwste sensatie DyslecticA. Deze winnaars van de Zilveren Klaplong '03 en de Barendrechtse Braakbokaal

2004 waren dé hype van 2005. Wie van de nieuwste sensatie uit Gruntvoort niets heeft meegekregen heeft zou zich diep moeten schamen – DyslecticA heeft de toekomst.

Vijf jaar geleden leerde een groepje taalkundig uitgedaagde leerlingen elkaar kennen doordat zij meer tijd toebedeeld kregen voor hun eindexamens. In het lokaaltje waar anders de nabijvers hun tijd uitzaten kwamen zij erachter dat ze allen een instrument bespeelden én fan van Metallica waren. Nadat de aanvankelijke deejay ingeruild werd voor een gitarist, kon het repeteren beginnen. Binnen korte tijd studeerde de band vrijwel alle nummers van hun grote voorbeeld in en boekte ze grote successen op de lokale podia. De in Monaco opgenomen demo (door Nederlands duizendpoot Arjen Lucassen, vooral bekend van zijn *Spacecake* project) was binnen enkele dagen uitverkocht en een serie langspelers volgde snel. Ook deze liepen als een trein. Eenmaal doorgebroken tot het grote publiek werden er vraagtekens bij het werk van DyslecticA gezet. Was het uitbuiten van een linguïstische handicap wel correct? Een hevige mediadiscussie barstte los en leidde zelfs tot imitaties bij Kopspijkers. De DyslecticA-verafschuwende Politiek Correcte brigade vond echter al snel de Jostiband tegenover zich, die het vurig opnam

voor hun 'heavy' collega's. En dat luidde de totale victorie voor de band in.

De thema's op DyslecticA's albums variëren van het onvermogen schriftelijke teksten tot zich te nemen en het onbegrip uit de omgeving daaromtrent, zoals in de nummers "Turn the Page", dat op *Ravage Ink* staat en "Bad Sheet" van het album *Ro-lade*, tot de meer traditionele 'evil' metalteksten als "The Fur Horsemen" (op *Kill 'me Allah*). Op datzelfde album staat ook het juweeltje "Ma, I Live?" dat grote levensvragen behandelt, en daarbij eens een keer positief blijft: "Ma, I live? Yes I am. Ma, I live? I am, Mum, yes I am". De meer absurdistische kant van de muzikanten komt naar voren op het album *Taster of Muppets* met de stamper "Spidosable Herpes". Het goede fatsoen zakt nog verder op *...and Fistjuice or All* en op *DyslecticA (The Balck Ablum)*, waarop het ranzige "The Dog that Defiled" prijkt – nog slechts in vunzigheid overtroffen door "Hating my Waste" (*Load*). Op *Ro-lade* prijkt echter het energieke nummer "Karpe Noktem Baby" – een eerbetoon aan de Nijmeegse alternatieve studentenvereniging, waarvan de band ooit nog eens lid hoopt te mogen worden.

DyslecticA is een opmerkelijk fenomeen in de metalwereld en zal het dankzij haar taalkundig onvermogen schoppen tot een wereldwijde sterrenstatus. Ik wete hte zkeer!

[MB]

Soap

Het geheim van de kreupele neusaap – aflevering 1 [MB]

Iedere Akta Nokturna schrijft een ander lid een deel van Soap, volgens de volgende regels: Je leest in de editie die voor je neus ligt of jij de volgende bent; Je deel omvat tussen de 500 en 700 woorden, sluit aan op voorgangers en eindigt met een cliffhanger; Je maakt inhoudelijk gebruik van de drie woorden of de clue die je voorganger je meeg geeft; Je noemt je opvolger en geeft drie woorden of een clue mee; Als je weinig woorden hebt, mag je er een tekening bij doen, als die op je deel betrekking heeft.

Paula had een visfetish, maar durfde dat niet onder ogen te zien. Haar broer Rüdiger daarentegen zwierf over de Mookerheide en bewerkte afgedwaalde lammeren met een heggensnoeier. "Waar moet dit heen?", dweeptte Herman met de serveerster, toen deze de servetten afstofte. "De vouwmachine is stuk", verzuchtte de laatste melancholisch en sloeg hem in het gelaat.

Twee weken later bezag Paula weemoedig het aquarium en had visioenen over tinkelende tranen – haar zoute oogvocht zou een thuis bieden aan sardientjes, als zij maar tot grootse daden in staat was. Maar zij was dit niet en bovendien was Rüdiger verkouden.

Gelukzalig spreidde Herman de servetten uit; een zachtkatoenen bedje van lichtroze dromen. "Waar oh waar is mijn serveerster," klaagde hij tegen de poedel die tegen zijn onderbeen schurkte. Hij had zich niet geschoren, bemerkte de poedel en stapte met minachting richting de ondergaande zon.

Rüdiger kon aan de sterren aflezen hoe

laat het was en besloot zijn hamer neer te vleien naast de verpletterde kanarie. In de ogen van een schichtige bosuil was het geen doen op dit onchristelijke uur.

's Nachts zijn alle vissen grijs, zelfs de rode, bemerkte Carla.

Rüdiger boog zich over de gemutileerde restanten van de serveerster en contempeerde haar weekheid. Na het waarnemen van de kritische blikken der passanten nam hij haar servetten en veegde haar liefdevol op, waardoor het zachtroze weefsel de middelbare vrouw in zich opnam.

Herman was al geruime tijd aan het wegwijnen, toen hij gewekt werd door zijn goudvis. Het schepseltje leek uit zijn normale doen, maar Herman was niet in staat om wat dan ook normaal te vinden. Zijn sokkenla herbergde tien servetten; tien hemeltergende herinneringen aan de volslanke horeca-medewerkster, netjes opgevouwen gelijk zijn stapel floppydisks. Oh, had hij maar één vlezige bovenarm als aandenken!

Paula wist dat Rüdiger de visboer niet zou bezoeken; dit weigerde hij principieel op vrijdagen. Haar straatvrees overspoelde de schelpen, waarmee het meeste wel gezegd is. Rüdiger rook naar Herman, zo verweet Paula hem toen hij véél en véél te laat het bestek afruimde. Rüdiger hield de eer aan zichzelf en ontsloot het ivoren kabinet, waarin Carla vegeteerde. “Hoe kún je!”, lispelde hij tegen de hologige Dolfinariummedewerkster en liet haar alle hoeken van de kubus zien.

Paula weende en weende, totdat al haar traanvocht was uitgeput en ze nog slechts kon huilen. Herman, die het schouwspel al geruime tijd had waargenomen door zijn caleidoscoop, aarzelde niet langer en wierp een paling om haar hals, ware het niet dat hij ongemerkt een sidderaal uit de met modder besmeurde regenton had opgediept. Terwijl de vonken van Paula afvlogen werd Carla in de kelder opgeslagen in een mintgroen keukenkastje, en haar andere helft legde Rüdiger op zolder.

Herman kastijde zichzelf met een leverworst, totdat het huilen hem nader stond dan het lachen. Niemand zou hem ooit nog serveren, en nu was tot overmaat van ramp zijn sidderaal uitgedoofd.

Paula zuchtte met voldoening en zeeg neer op de sofa, maar revolteerde toen zij

Herman waarnam. Deze dook terstond in het distelperkje en bezeerde zijn neus aan een pergola. Rüdiger rook het bloed vanaf de vliering en stormde naar het prieeltje dat in het groene maanlicht baadde. Herman was echter onder de zonnebloemen gerold en was dientengevolge voor het menselijk oog onzichtbaar.

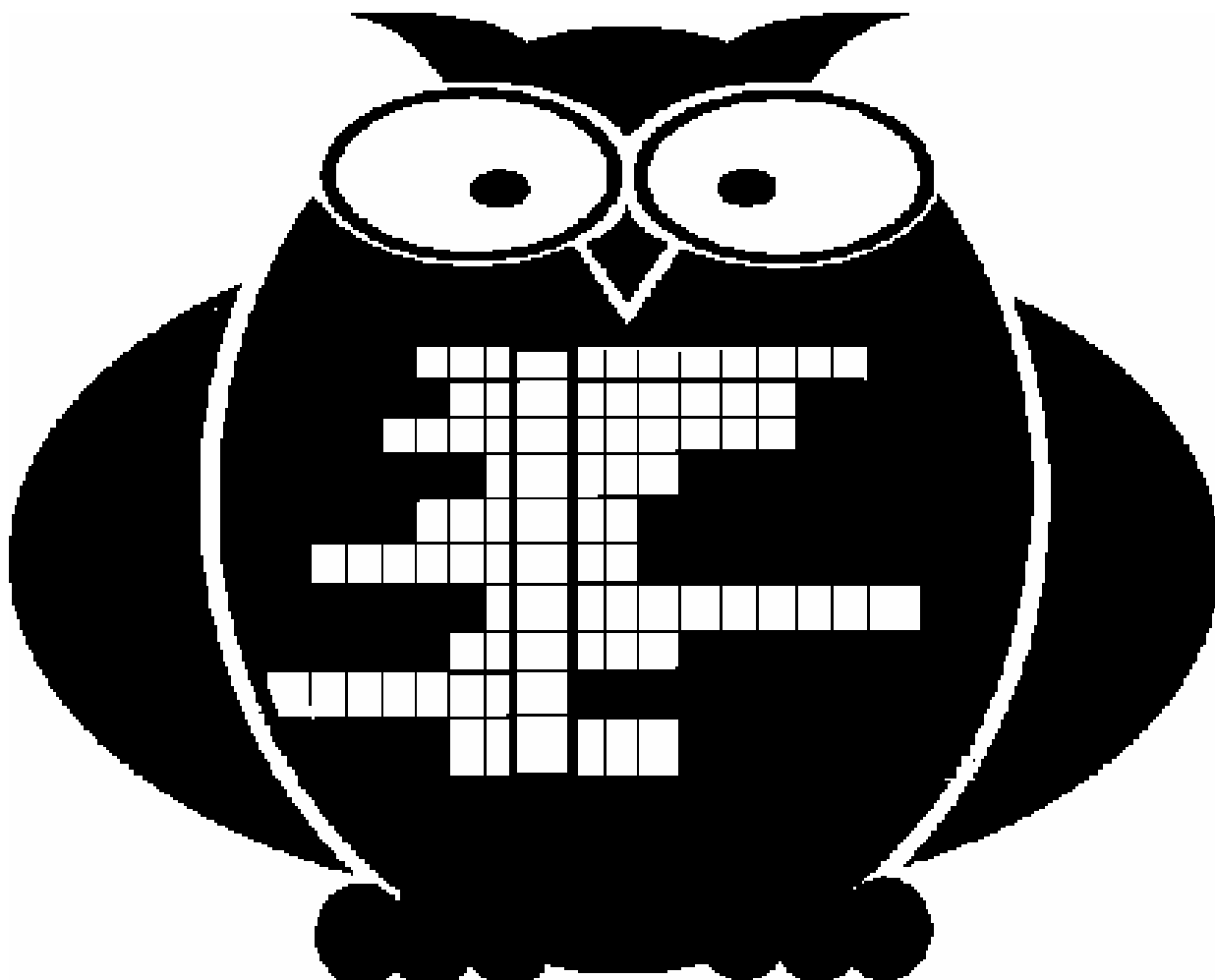
Van haar aanvankelijke schrik bekomen doofde Paula de haard, aaide de karpers goedenacht en stapte in haar waterbed.

Herman sloot zijn ogen om niet gezien te worden, maar gaf zich fluks gewonnen toen hij door een sterke en zwaarbemouwde knuist werd opgelicht. “Een kelner tussen mijn Helianthi!”, kermde de bebaarde einzelgänger, terwijl zijn nog vrije hand naarstig naar een steekwapen zocht, maar slechts een regenworm te pakken kon krijgen.

Herman deed Rüdiger een voorstel, omdat hij zich de paling herinnerde. Rüdiger was uiteindelijk voor rede vatbaar en pakte het ventiel...

*De volgende pineut is **Suzanne Fockens** met de clue: De introductie van agent Frederick en zijn doofstomme weduwe Jantien.*

Aenigma

1. Had ooit een boerderij, verkoopt nu hamburgers.
2. Gebakje uit het heelal.
3. Een strakke, groene broek stond hem goed.
4. Komt vóór achterwerk.
5. Wat groeit naar de zon, maar bleef onverwacht in Ernie's oor hangen?
6. Nachtelijke voortreffelijkheid, mits gepaard met rozengeur.
7. Ik schaak liever met nonnen dan dat ik met...
8. Toiletgevogelte.
9. Rus die surrogaatkoffie drinkt.
10. Haar echtgenoot vaart over oceanen, zij werkt in de Marineboetiek.

Oplossingen naar Marlies
Onder de inzendingen wordt een prijsje verloot.

Agenda

– noktiviteiten voor de komende tijd –

Woensdag 18 mei

Zusjesfeest in de Onderbroek. Het leuke van het zusjesfeest is dat mensen van de zusterverenigingen uit de rest van het land hier ook aanwezig zijn! Vanuit alle hoeken van het land zullen andersdenkende alternatievelingen afdalen naar Nijmegen om alhier in de Onderbroek samen met Karpe Noktem een groot feest te vieren. Komt allen!

Vóór het feest eten we met z'n allen in de Onderbroek. Hiervoor zoeken we mensen die mee willen helpen koken! Je moet dan om 17:00 aanwezig zijn in de Onderbroek. Na het eten begint het feest!

Aanvang: 17:00 / plm 20:00

Locatie: Onderbroek

Woensdag 25 mei

Raad de Plaat – borrel. Wie o wie willen een groepje vormen en deze Raad de Plaat in elkaar zetten? Mail Fransisca!

Aanvang: 20:30

Locatie: Dollars' bovenzaal

Dinsdag 31 mei

Koken met de stichting Straatmensen voor Straatmensen. Geef je op bij Cilia.

Woensdag 8 juni

Borrel in poker/casino stijl. Met sigaren, whisky en fiches die na afloop uit je kleren komen rollen. Als het dagelijks leven niet genoeg risico's herbergt...

Ganzenborders niet welkom!

Aanvang: 20:30

Locatie: Dollars' bovenzaal

Woensdag 22 juni

Altijd al een ander willen zijn? Altijd al jezelf willen zijn? Vanavond een gemaskerd bal. Omdat identiteit een constructie schijnt te wezen.

Aanvang: 20:30

Locatie: Dollars' bovenzaal

Dinsdag 28 juni

Koken met de stichting Straatmensen voor Straatmensen. Geef je op bij Cilia.

Actuele informatie en agenda-updates vind je op onze website.

Lees ook de volgende Akta Nokturna voor een verse agenda!
